

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/420/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519204817
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1519204817.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: J. P., nar. XX.XX.XXXX a U. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka - O.. R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. 3, XXX XX T., a otec - O.. O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX T., v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a nariadenie neodkladného opatrenia z úradnej povinnosti, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.10.2019, č.k. 22P/184/2019-13, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 11.10.2019, č.k. 22P/184/2019-13, návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Zároveň z úradnej povinnosti nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého dočasne do právoplatného skončenia konania vedeného na tamom súde pod sp. zn. 22P/123/2019 zveril maloleté deti J. P., nar. XX.XX.XXXX a U. P., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky a otca oprávnil stretávať sa s maloletými deťmi v sobotu v nepárnom kalendárnom týždni od 10.00 hod do 18.00 hod s tým, že v určenom čase začatia styku maloleté deti prevezme v mieste bydliska matky a matke deti v určenom čase ukončenia styku otec odovzdá v mieste svojho bydliska. Rozhodol, že po dobu trvania tohto neodkladného opatrenia stráca účinky rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/325/2012-1388 zo dňa 30.06.2015 v časti zverenia maloletých detí. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, 2, 3, § 234 ods. 1, § 38 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 2 ods. 1, § 121, § 360, § 367, § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) a § 26 Zákona o rodine. Poukázal na cieľ neodkladného opatrenia, jeho charakter a podmienky nariadenia a dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu otca. Konštatoval, že práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom P. sú upravené právoplatným a vykonateľným rozsudkom, výkonu ktorého sa otec domáha v samostatnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 4Em/2/2019 a teda duplicitná de facto totožná úprava, ktorou sa otec fakticky domáha prvou alternatívou svojho návrhu s cieľom pokračovania realizácie striedavej osobnej starostlivosti podľa právoplatného a vykonateľného rozsudku je nadbytočná. Návrh otca zamietol ako nezodpovedajúci požadovanej alternatívnej neodkladnej úprave smerujúcej k prezvereniu detí do jeho výlučnej osobnej starostlivosti. Pri rozhodovaní vychádzal z doposiaľ vykonaného dokazovania v konaní vedenom pod sp. zn. 22P/123/2019, v ktorom sa na pojednávaní uskutočnenom dňa 04.09.2019 vysporiadal s procesnými

návrhmi otca ohľadom podmienok vedenia konania, námietkou voči osobe ustanoveného kolízneho opatrovníka, ako aj s ostatnými relevantnými pripomienkami otca k vedeniu konania a prihladal na záujem maloletých detí a ich prejavovaný názor, na ktorý je s ohľadom na rozumovú vyspelosť detí povinný prihliadať. Argumentáciu otca ohľadom hrozby na psychickom zdraví detí vyhodnotil ako nepreukázanú a jej realnosť neosvedčenú aj v kontexte predchádzajúcich okolností prípadu, na ktoré otec poukázal. Poukázal na obdobnú situáciu v roku 2016, kedy došlo na niekoľko mesiacov k prerušeniu režimu striedavej osobnej starostlivosti, ktorá skutočnosť nemala za následok otcom prezentované riziká vplyvu na zdravý psychický vývin detí, keď naopak pri výsluchu v decembri 2017 sa obe jednoznačne vyjadrili v prospech striedavej osobnej starostlivosti. Dospel k záveru, že aktuálne nastavenie detí, ktorého zmena je možná vzhľadom na odstup času a ich prirodzené psychické vyspievanie, tiež nenasvedčuje prípadnému narušeniu citového vzťahu detí k otcovi, nakoľko obe deti potvrdili pretrvávajúci pozitívny vzťah k otcovi, avšak deklarovali nevôľu pokračovať v striedavej starostlivosti obomi rodičmi a aktuálnu vôľu zotrvať v osobnej starostlivosti matky. Vyslovil názor, že otcom opakovane prezentované tvrdenia o možnej manipulácii detí, resp. zavrňovaní rodiča pred dieťaťom, ktoré by mohlo byť duševným ochorením, je možné potvrdiť, resp. vylúčiť až znaleckým dokazovaním v konaní vedenom pod sp. zn. 22P/123/2019, ktoré avizoval v záverečnom uznesení z pojednávania zo dňa 04.09.2019 považujú ho, vzhľadom na obsah pohovoru s deťmi, za nevyhnutné vykonať v konaní vo veci samej, ktorý dôkaz môže byť podkladom pre konečné meritórne rozhodnutie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti P.. Zdôraznil, že v konaní vo veci samej sa bude zaoberať aj prospechom maloletých detí a ich celkovým zdravotným stavom.

3. S prihladnutím na okolnosti prípadu a najlepší záujem maloletých detí považoval súd prvej inštancie za nutné zasiahnuť z úradnej povinnosti a dočasne upraviť pomery účastníkov zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a určením styku otca s maloletými. Prihladal na postoj otca, ktorý napriek oboznámeniu sa s obsahom vyjadrení maloletých detí v meritórnom konaní vedenom pod sp. zn. 22P/123/2019, nerešpektuje názor detí a ich aktuálne nastavenie, čo je v príkrom rozpore so zodpovedným výkonom rodičovských práv a povinností. Nespochybnil intenzívny a vrúcny citový vzťah otca k maloletým deťom, ani jeho úprimnú vôľu zabezpečiť pre deti to najlepšie, avšak prihliadal na obsah pohovoru s deťmi a ďalšie produkované dôkazy v konaní vo veci samej, z ktorých vyvodil záver, že spôsob, akým si otec presadzuje vlastnú predstavu o najlepšom záujme detí dostatočne neakceptuje ich individualitu, vlastné predstavy, potreby a dôstojnosť, hoci deti sú vzhľadom na ich vek a rozumovú vyspelosť už schopné samostatne tieto predstavy a potreby formulovať a prezentovať. Zdôraznil, že predstavy a potreby detí vychádzajú z jedinečnej osobnosti každého z nich, pričom deti majú vo svojom veku už prirodzene vlastné osobné preferencie a prehnane autoritatívny nerešpektujúci prístup z pozície rodičovskej moci môže mať práve za následok ich odmietanie. Dospel k záveru o splnení podmienok na rozhodnutie bez návrhu podľa § 360 ods. 1 CMP vychádzajúc z preukázanej zmeny pomerov - aktuálne deťmi akceptovanej a preferovanej výlučnej starostlivosti matky, ktorú otec nemieni rešpektovať. Mal za to, že v danom prípade vznikla potreba upokojenia situácie a predídienia neúmerneho tlaku pociťovaného deťmi v dôsledku otcom nástojčivo vyvíjaných právnych aktivít za účelom nútenej realizácie striedavej starostlivosti proti aktuálnemu nastaveniu detí. Zohľadnil, že v konaní neboli zistené žiadne dôvody na vylúčenie styku otca s maloletými deťmi, ktorý kontakt detí neodmietajú. Z hľadiska zachovania vzájomnej emocionálnej väzby detí s otcom, aj s prihladnutím na matkou umožňovaný v súlade s momentálnou vôľou detí, a za účelom stabilizácie pomerov účastníkov, považoval za potrebné nastavenie pevných pravidiel styku otca s maloletými deťmi na každú druhú sobotu v mesiaci počas celého dňa s tým, že deti si v určenom čase začatia styku otec prevezme v mieste bydliska matky, avšak v čase ukončenia styku si deti od otca prevezme matka v mieste bydliska otca, čím bude medzi rodičov rovnomerne rozložená časová záťaž spojená s realizáciou styku. Dospel k záveru, že takýto režim bude predstavovať psychologickú istotu najmä pre maloletú U., ktorá má výraznejší problém s opätovným prespávaním u otca. Zdôraznil, že v prípade vôle detí, najmä J., ktorý je starší a omnoho samostatnejší než U., je možné, aby v súlade s vlastnou vôľou u otca i prespal, eventuálne, aby si deti s otcom tak ako doposiaľ dohodli individuálny kontakt aj počas bežného pracovného týždňa, ktorý ponechal v kompetencii rodičov a detí nateraz bez autoritatívnej úpravy, vzhľadom na aktuálne súdu neznámy týždenný režim detí v šk. r. 2019/2020. Zároveň konštatoval, že plnenie vyživovacej povinnosti otca rovnako ponechal na zodpovednosti otca ako povinnej osoby, resp. taktiež na dohodu rodičov s poučením, že v prípade, ak nebude dochádzať k zabezpečeniu potrieb detí zo strany otca v peňažnom vyjadrení aspoň v nevyhnutnej miere, má matka v priebehu konania prípadnú možnosť domáhať sa neodkladnej úpravy v tomto smere. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CSP.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a rozhodnúť tak, že súd matke uloží povinnosť odovzdať maloleté deti otcovi do striedavej osobnej starostlivosti podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/325/2012 zo dňa 30.06.2015. Alternatívne navrhol zveriť maloleté deti do rozhodnutia súdu vo veci samej do osobnej starostlivosti otca, matke uložiť povinnosť maloleté deti odovzdať otcovi a styk matky s maloletými určiť na každý páry víkend od piatku od 17.00 hod do nedele do 17.00 hod. Napadnuté rozhodnutie považoval za nesprávne, svojvoľné, arbitrárne, nezákonné a nesúladne s Ústavou SR, v rozpore s platnými medzinárodnými dohovormi, Listinou ľudských práv, Dohovorom o ochrane ľudských práv, Dohovorom o právach dieťaťa a Dohovorom o ľudskej dôstojnosti a biomedicíne, ktorými je Slovenská republika viazaná. Uviedol, že odvolanie podal v skôr začatom konaní vedenom pod sp. zn. 2Em/4/2019 na výkon právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/325/2012 zo dňa 30.06.2015, ktorým súd rozhodol o striedavej osobnej starostlivosti maloletých detí oboma rodičmi, pričom vo vykonávacom konaní súd nekonal od 24.06.2019 z dôvodu čerpania dovolenky zákonnej sudkyne a v súčasnosti po dobu 4 mesiacov sú maloleté deti naďalej ponechané a zadržované matkou. Odvolanie sa týka neskôr začatého konania pod sp. zn. 22P/184/2019 podaného v konaní sp. zn. 2Em/4/2019. Poukázal na to, že súd sústavne nezákonne vylučuje návrhy z konania pod sp. zn. 2Em/4/2019 na nové konania do registra 22P, pričom žiadal opakovane o realizáciu striedavej osobnej starostlivosti o deti a jej zabezpečenie formou neodkladného opatrenia v konaní o výkon rozhodnutia. Namietal, že súd neudelil matke pokutu a deti ponechal v jej starostlivosti bez možnosti komunikácie s ním. Rovnako namietal nesprávny postup súdu prvej inštancie v ďalších konaniach vedených pod sp. zn. 22P/165/2019, 22P/170/2019, 22P/184/2019, 22P/185/2019 spočívajúci na svojvoľnom porušovaní práv maloletých detí, ich nezákonným vypočúvaním, bez dodržiavania zákonných lehôt, bezdôvodným odročovaním pojednávaní, nekonaním o jeho návrhoch, opakovaným nariaďovaním znaleckého dokazovania, odmietnutím sprístupniť mu ESS, nevydaním mu zvukového záznamu z výsluchu maloletých detí bez možnosti overenia si obsahu ich vyjadrení, mechanickým prepisom identických textov zo zamietnutých návrhov ním podaných, zverejňovaním celých textov podania matky, hoci nepravdivé údaje už boli po kontrole v domácnosti otca UPSVaR a matky vyvrátené, porušovaním práva účastníka otca na rovnocenné konanie a základný princíp rovnosti zbrani a diskriminačným konaním voči nemu. Zdôraznil, že matka v návrhu o prezverení detí do jej starostlivosti vedenom v konaní pod sp. zn. 22P/123/2019 neuvádza žiadne podstatné zmeny skutkového stavu a neuvádza akýkoľvek jeho styk s deťmi, čím podáva identický návrh ako v roku 2016, pričom o tomto návrhu súd koná expresne rýchlo a v konaní o výkon rozhodnutia nevykonal po dobu štyroch mesiacoch žiadny úkon. Mal za to, že na postup súdu prvej inštancie podľa § 363 CSP neboli splnené procesné podmienky. Namietal, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a má procesnú vadu spočívajúcu v prekážke skôr začatého konania sp. zn. 2Em/4/2019, v ktorom nebol zabezpečený výkon rozhodnutia a zisťovaný slobodný názor maloletých detí bez vytvorenia podmienok udržaním rovnocennej starostlivosti v striedavej osobnej starostlivosti rodičov o ne. Spochybnil postup súdu prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 22P/123/2019 pri výsluchu maloletých detí dňa 04.09.2019 z dôvodu, že sudkyňa deťom vsugerovala, že zvukový záznam rodičom neodovzdá, nevyhotovila zápisnicu z výsluchu detí, nedala im zápisnicu na overenie pravdivosti podpísať, vypočúvala ich za prítomnosti kolízneho opatrovníka bez možnosti účasti rodičov a právneho zástupcu maloletých detí podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa a odmietla vydať rodičom zvukový záznam tvrdiac, že ho uložila do ESS MS SR, pričom prístup do ESS MS SR mu zamietla. Namietal, že výsluch bol vykonaný bez vydania uznesenia o jeho nariadení, maloleté deti neboli informované, pričom U. bola matkou manipulovaná. Mal za to, že súd nezistil slobodný názor maloletých detí, pretože nevytvoril obnovením striedavej starostlivosti podmienky pre jeho zistenie, neprihliadal na záujem maloletých, nezisťoval, či súhlasia s redukovaním styku s otcom v rozpore s ich vyjadreným názorom dňa 04.09.2019, že si prajú byť s otcom každý druhý víkend od piatku do nedele a v týždni bez víkendu v strede týždňa. Poukázal na to, že súd od roku 2010 nevyočul deti a nepostupoval podľa ust. § 38 CMP a podľa názoru Výboru pre práva dieťaťa OSN vyjadreného vo Všeobecnom komentári čl. 12 je právo byť vypočutý jedným zo štyroch všeobecných princípov a jednou zo základných hodnôt Dohovoru o právach dieťaťa. Namietal nezákonnosť rozhodnutia trpiaceho prekážkou rozhodnutej veci v konaniach vedených pod sp. zn. 22P/165/2019, 22P/170/2019, 22PP/186/2019, 22P/123/2019, 22P/133/2019. Poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.05.2011 k výkladu ust. § 159 ods. 3 v spojení s ust. § 167 ods. 1 a § 243e ods. 1 OSP. Dal do pozornosti nečinnosť súdu v konaní o uloženie výchovného opatrenia a nezáujem matky dohodnúť sa na obnove striedavej osobnej starostlivosti, keď sama uviedla, že J. nemá problém u neho prespať a U. núti na stretnutia bez prespatia. Poukázal na

sociálne prostredie detí zabezpečené matkou a ním, zrušenie záujmových krúžkov matkou deťom. Vyslovil názor, že súd úmyselne nepovažuje mesačnú izoláciu a zadržanie detí matkou a marenie výkonu v roku 2016 za rušenie nepriaznivého vývoja detí, neakceptujúc vyjadrenie znalca PhDr. T., že uvedenie 8 ročného dieťaťa do regresu na úroveň 4 rokov je poškodením jeho zdravia vyžadujúce psychologickú pomoc. Zdôraznil, že konanie nesúladné so zákonom namietal v podanej námietke zaujatosti voči sudkyňi vo vzťahu k vypočúvaniu maloletých detí, ktoré boli bez kontaktu s otcom dva mesiace. Súd naďalej umožňuje marenie výkonu súdneho rozhodnutia matkou a jej exkulpáciu z neplnenia súdneho rozhodnutia, čím prejudikuje konanie vo veci samej a ešte viac zhoršuje podmienky účastníkov konania diskrimináciou otca, bránením maloletým deťom v obnovení starostlivosti o ne cez víkendy pri úmyselnom umožňovaní matke mariť výkon súdneho rozhodnutia. Mal za to, že naliehavú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia preukázal listinnými dôkazmi v zápise z kriminálnej polície o osvedčení manipulácie maloletej U. matkou už dňa 26.6.2019, zápise z jej výpovede v základnej škole toho istého dňa, kedy bola naučená hovoriť, že striedavá starostlivosť nie je dobrá a že to chce po starom, čo súd úmyselne neuvádza a v konaniach redukuje dôkazy. Poukázal na ust. § 25 Zákona o rodine a ním podávané návrhy, na základe ktorých súd nekoná. Za konkrétne ohrozenie práv považoval porušovanie práv maloletých detí konajúcimi sudcami už od roku 2010 bránením v rovnocennej starostlivosti o deti po dobu 5 rokov a manipuláciou detí matkou. Namietal, že súd ničím neosvedčil danosť práva meniť právoplatný rozsudok, keď práve ohrozovanie zdravého duševného vývoja a zdravia detí matkou nepovažuje za potrebné ihneď riešiť, ale ponecháva deti v stave manipulácie, izolácie, zadržovania, zastrášovania a zavrhovania matkou. Za ničím nepreukázanú považoval preferovanú aktuálnu svojvoľnú výlučnú starostlivosť matky o deti. Vyslovil názor, že svojvoľné stanovovanie pevných pravidiel je osobným názorom a úmyselnou účelovou snahou sudkyne obmedzovať právoplatný rozsudok. Uviedol, že deti sa s ním v mesiaci september a október pravidelne stretávali v nepárnom týždni vo štvrtok, sobotu a v pondelok a prejavili záujem o možnosť stretávania sa počas víkendu, pričom matka začala opakovane brániť v tejto frekvencii starostlivosti otca o ne. Poukázal na obsah rozhodnutia, v ktorom je konštatované, že deti sa stretávajú s otcom po dohode s matkou, avšak majú strach matke povedať, že už by chceli s otcom tráviť čas aj inde ako v okolí domu matky. Dal do pozornosti, že deti sa po 16.10.2019 dožadovali trávenia víkendu s ním. Nesúhlasil s tvrdeniami o problémoch U. prespať v jeho domácnosti, keďže od 08.10.2019 nemala U. tento problém. Napadnuté rozhodnutie považoval za nevykonateľné z dôvodu, že súd ponechal stretávanie sa otca s maloletými deťmi na vôli detí. Ak by deti prejavili vôľu tráviť s ním víkend, nemal by ako preukázať oprávnenosť pobytu s nimi. Uviedol, že deťom prispieva, zabezpečuje im školské pomôcky, stravovanie, cestovné, nemá problém zabezpečovať osobnú starostlivosť o ne konať v ich záujme, pričom matka od rozhodnutia súdu na spoločný účet J. posíla len 80 eur, neplatí členský príspevok na futbal, čím mu je spôsobené extrémne finančné zaťaženie. Namietal, že súd ignoruje predchádzajúce rozhodnutie určujúce výkon starostlivosti o maloletých aj počas sviatkov a prázdnin. Mal za to, že postup súdu prvej inštancie nezohľadňuje záujem maloletých detí upravený kritériami v zmysle ustanovení Zákona o rodine a konaním súdu dochádza k diskriminácii maloletého J. a U..

5. Matka a kolízna opatrovníčka sa k odvolaniu otca nevyjadřili.

6. Innosťou odvolacieho súdu bolo zistené, že na Okresnom súde Bratislava V je vedené konanie pod sp. zn. 22P/165/2019, v rámci ktorého rozhodol dňa 04.11.2019 Krajský súd v Bratislave pod sp. zn. 11CoP/357/2019 o odvolaní otca proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené z dôvodu doručovania rozhodnutia odvolacieho súdu účastníkom konania. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V uznesením č.k. 22P/170/2019-17 zo dňa 16.09.2019 súd rozhodol o zamietnutí návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia na odovzdanie maloletých detí P. do starostlivosti otca ku dňu 12.09.2019. Krajský súd v Bratislave rozhodnutím č.k. 11CoP/356/129 zo dňa 29.10.2019 potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Okresný súd Bratislava V uznesením č.k. 22P/185/2019-9 zo dňa 17.10.2019 rozhodol o zastavení konania o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odovzdaní maloletých detí otcovi, určení výživného matke a úprave styku matky s maloletými deťmi doručenom súdu dňa 11.10.2019, uznesením č.k. 22P/186/2019-10 zo dňa 17.10.2019 rozhodol o zastavení konania o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia doručenom súdu dňa 11.10.2019, uznesením č.k. 22P/187/2019-13 zo dňa 08.11.2019 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia uložením povinnosti zúčastniť sa na párovom stretnutí rodičov a detí a psychologického poradenstva v rámci súdom nariadeného výchovného opatrenia, ktorý bol doručený súdu prvej inštancie dňa 11.10.2019.

7. Odvolací súd preskúmal vec napadnutú odvolaním otca, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotiac ho ako nedôvodný. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo výroku I a závermi súdu prvej inštancie a odkazuje na ne. Otec nepreukázal naliehavú potrebu úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia o odovzdaní maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti za účelom realizácie striedavej osobnej starostlivosti o maloleté deti v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/325/2012-1388 zo dňa 30.06.2015. Odvolací súd sa v plnej miere stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nesplnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v otcom navrhovanom smere, ktorým sa v zásade duplicitne domáha výkonu rozhodnutia na základe právoplatného exekučného titulu.

10. Odvolací súd na námietky otca v podanom odvolaní neprihliadal. Námietky vo vzťahu k iným prebiehajúcim súdnym konaniam vo veci starostlivosti o maloletého J. a U., jeho výhrady voči výsluchu maloletých detí a s tým spojenými úkonmi súdu, námietky o porušovaní ich práv v iných súdnych konaniach, o opakovanom vylučovaní jeho návrhov a odročovaním pojednávaní, o nevyhotovení úradného záznamu a nesprístupnení zvukového záznamu zo zisťovania názoru maloletých detí odvolací súd vyhodnotil ako irelevantné v danom konaní. Pokiaľ otec namietal porušenie práva na spravodlivý proces a prekážku litispendencie, t.j skôr začatého konania na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2Em/4/2019 odvolací súd na tieto námietky neprihliadal z dôvodu, že v danej prejednávanej veci ide o konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o odovzdaní maloletých detí otcovi za účelom pokračovania vo výkone striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov o maloleté deti spravujúce sa ust. § 360 a nasl. CMP a § 324 a nasl. CSP. Prebiehajúce exekučné konanie nie je v danej veci prekážkou začatého konania z dôvodu, že ide o iný predmet konania upravený ust. § 370 a nasl. CMP. Pokiaľ ide o ďalšie výhrady otca vo vzťahu k rozhodovaniu súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu o návrhoch otca na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd po preskúmaní spisu a zabezpečiac si podklady pre posúdenie dôvodnosti danej námietky dospel k záveru o ich neopodstatnenosti. Tu je potrebné konštatovať, že na Okresnom súde Bratislava V prebieha aktuálne (ku dňu 21.11.2019) šesť konaní o návrhoch otca na nariadenie neodkladného opatrenie vo vzťahu k maloletým deťom J. a U., ktoré doposiaľ nie sú právoplatne skončené, pričom konania vedené pod sp. zn. 22P/185/2019, 22P/186/2019, 22P/187/2019 boli začaté neskôr. Odvolací súd vyslovuje názor, že ani vo vzťahu ku konaniu vedenému pod sp. zn. 22P/170/2019 nemožno hovoriť o prekážke litispendencie, vzhľadom na odlišnosť predmetu konania zameranú na odovzdanie detí otcovi ku dňu 12.09.2019. Ku konaniu vedenému na súde prvej inštancie pod sp. zn. 22P/165/2019 a odvolacom súde pod sp. zn. 11CoP/357/2019, je potrebné konštatovať, že rozhodnutím odvolacieho súdu zo dňa 04.11.2019 bolo uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené a jeho právoplatnosť je podmienená dorúčením rozhodnutia účastníkom konania. Odvolací súd s prihliadnutím na predmet konania a ochranu záujmov maloletých detí dospel k záveru, že za daných okolností je námietka otca vzťahujúca sa k prekážke začatého konania bezpredmetná z dôvodu, že odvolací súd posudzuje prejednanú vec ku dňu jeho rozhodovania. Rovnako nie je možné zohľadniť námietku otca súvisiacu s prekážkou rozhodnutej veci v konaniach vedených pod sp. zn. 22P/165/2019, 22P/170/2019, 22PP/186/2019, 22P/123/2019, 22P/133/2019 z dôvodu, že inštitút neodkladného opatrenia je špecifickým a rozhodovanie o ňom závisí od naliehavej potreby neodkladného zásahu súdu do pomerov účastníkov a zmenou pomerov vyžadujúcou okamžitý zásah súdu. Námietky otca o porušení práva na spravodlivý proces v súvislosti s vadami a prekážkami konania odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnené.

11. Odvolací súd neakceptoval ani výhrady otca súvisiace so zisťovaním názoru maloletých detí pre vytvorenie podmienok udržania rovnocennej starostlivosti o ne v striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s poukazom na špecifický charakter daného konania spravujúci sa ust. § 324 a nasl. CSP a § 360 a nasl. CMP. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. V danej prejednávanej

veci aj napriek tomu, že nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie vypočúť maloleté deti, sa odvolací súd stotožnil s postupom a závermi súdu prvej inštancie, ktorý prihliadol na názor maloletých detí prezentovaný v konaní vo veci samej vedenej pod sp. zn. 22P/123/2019 a vzhľadom na aktuálnu situáciu v rodine a prežívanie detí návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel, avšak zároveň rozhodol z úradnej povinnosti o nariadení neodkladného opatrenia v zmysle výroku II. napadnutého uznesenia. Vo vzťahu k zisťovaniu názoru maloletých detí odvolací súd poukazuje na dôvody uvedené v bode 12 tohto rozhodnutia.

12. Pokiaľ ide o odvolanie otca voči výroku II uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie dočasným zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matke do skončenia konania vo veci samej a určením rozsahu styku otca s maloletými deťmi, odvolací súd sa stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, jeho rozhodnutím a odôvodnením v celom rozsahu a odkazuje naň (§ 387 ods. 2 CSP). Na doplnenie správnosti rozhodnutia odvolací súd udáva, že vzhľadom na aktuálnu rodinnú situáciu je potrebné prihliadať na vyjadrený názor maloletých detí pred súdom prvej inštancie dňa 04.09.2019 (v konaní vedenom pod sp. zn. 22P/123/2019). Tu odvolací súd konštatuje, že maloleté deti sú vo veku - J. 14 rokov a U. 10 rokov, kedy dokážu prezentovať svoje pocity, potreby a prania, zadefinovať svoj vzťah k matke i otcovi. Z vyjadrenia maloletých jednoznačne vyplýva, že aktuálne uprednostňujú domácnosť matky, jej rodičovský prístup a nemajú záujem chodiť na týždenné intervaly k otcovi. Odvolací súd dáva do pozornosti otca, že súčasné nastavenie maloletých detí pravdepodobne vyplýva z ich prirodzených potrieb súvisiacich s rastom a ich vývojom. Pokiaľ otec namieta nesprávny postup súdu prvej inštancie pri zisťovaní názoru maloletých detí, odvolací súd udáva, že otec má právo tieto námietky a všetky ďalšie výhrady vzniesť v konaní vo veci samej. Keďže však obe konania spolu súvisia, považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že je vecou súdu, kedy pristúpi k zisťovaniu názoru maloletých detí, komu uloží povinnosť zabezpečiť prítomnosť detí za účelom ich vypočutia, akým spôsobom rozhodne o informovaní rodičov o jeho výsledku. Zároveň poukazuje na ust. § 38 ods. 2 CMP, podľa ktorého názor maloletých detí súd zisťuje spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti a podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletých bez prítomnosti iných osôb. Odvolací súd sa tiež stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie pri určení rozsahu styku otca s maloletými deťmi a dôvodmi napadnutého rozhodnutia týkajúce sa výroku II v časti o dočasnej úprave styku otca s deťmi dospejúc k záveru, že nastavený rozsah stretávania zodpovedá veku a potrebám maloletých detí, súčasnej rodinnej situácii, potrebe zastabilizovania pomerov v rodine, pričom aj napriek nariadenému neodkladnému opatreniu, je deťom a otcovi poskytnutý priestor na realizovanie ich spoločných stretnutí aj nenútenou formou.

13. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).